

[Henning Philipsen.]

ejerboliger og en endnu større stigning for boligtagerne, som bor i lejebolig, altså for dem, der bor til leje.

Jeg skal sige til sidst om det kommunistiske partis forslag, at selv om vi forstår hensigten, forfejler det efter vor opfattelse den hensigt, man måtte have: det er ikke et anvendeligt forsøg på at gribe ind over for arbejdsløsheden, det er efter min opfattelse ikke en hjælpende hånd til de arbejdsløse, men først og fremmest en hjælpende hånd til f. eks. alle de aktieselskaber, alle de typehusfirmaer, som opererer på parcelhusmarkedet. Jeg ved godt, det ikke er hr. Kaj Hansens hensigt, men det er det, der sker, hvis vi gennemfører hr. Kaj Hansens forslag, al den stund mellem 75 og 80 pct. — det ligger i hvert fald omkring de 70 pct. — er parcelhusbyggeri i dette land.

Jeg vil derfor også tilføje, at efter min opfattelse er der betydelig mere perspektiv i LOs forslag om at lade momsudgifterne indestå som en statsprioritet i boligbyggeriet.

Jeg synes derfor, vi i stedet for skulle benytte den krise, der er, til at sanere hele den sektor af boligbyggeriet, som hedder parcelhusbyggeriet, og jeg vil godt prøve på at kaste noget nyt ind i det ved at sige: skulle vi ikke give ejendomsbegrebet i forhold til boligen en ny dimension eller, om man vil, et nyt perspektiv? Hvad skulle der være i vejen for, at folk køber deres bolig, det gør man jo mange, mange andre steder også uden for dette lands grænser, ja, i de fleste tilfælde er det det almindelige, at man køber sin bolig. Derfor skulle vi give ejendomsretsbegrebet i forhold til boligen det indhold, at vi siger: det vil vi da også godt være med til under den forudsætning, at vi totalt fjerner det, der hedder spekulatjonen, at vi fjerner alle de vildskud i spørgsmålet om at erhverve sig sin bolig, som vi har kendt indtil nu.

Den diskussion synes jeg var værd at tage op, foruden at jeg synes, som jeg tidligere har sagt, at der er betydeligt mere perspektiv i LOs forslag om at infryse momsudgifterne i forbindelse med byggeri. Jeg synes, det er det, vi skulle beskæftige os med, for dette her løser ikke noget beskæftigelsesproblem.

Jeg har vistnok overtrådt tiden, men det

sidste, jeg gerne vil sige, er, at jeg synes, der er noget, som det er vigtigere at vi beskæftiger os med, nemlig jord på jordrentevilkår, forbud mod fortjeneste ved videre salg, en afskaffelse af de skatteregler, således som vi kender dem, således at spekulatjonen kan afskaffes.

Arne Bjerregaard (KrF):

I henhold til aftalen imellem 6 partier af 11. juni 1974 kan jeg kun sige, at vi fra kristeligt folkepartis side vil anbefale nærværende lovforslag om boligbyggeri og selvfølgelig vil behandle det velvilligt i udvalget.

Jeg finder en debat i øjeblikket om spørgsmålet ikke særlig rimelig, da forslagene jo stort set følger de retningslinjer, som ligger i den aftale, de 6 partier indgik den 11. juni. Hvad der står i den aftale, er jo for længst tilgået alle interesserede parter, så jeg kan ikke se, at nogen større debat sådan set skulle være nødvendig imellem de 6 partier her i dag.

Der var en enkelt ting, jeg faldt over, fremført fra et enkelt parti om kollegiebyggeriet, som man ønsker fremmet på en bestemt måde, sådan at det blev en slags enklave i samfundet. Jeg må sige nok en gang, at for vores vedkommende er det af vital interesse, at vi sørger for, at såvel unge som ældre får lov til at være i samfundet og ikke blot bliver enklaver, der sættes uden for samfundet som nogen, der ikke skal fungere i samfundet. De skal leve i det samfund, som andre lever i, de skal tage del i det samfund, og det mener vi man opnår ved, at de netop bor imellem dem, som altså ikke studerer, men som er med i erhvervslivet, eller hvor de nu har deres beskæftigelse. At udelukke mennesker fra dette fællesskab er simpelt hen bare at fremme en vis frustration hos befolkningsgrupper.

Om lovforslaget om realkreditinstitutionerne kan jeg kun sige, at vi er helt enige i, at der selvfølgelig må være disse konsekvensændringer, fordi vi nu har lavet dette forlig. Det første stykke om demokratiseringsprocessen skal vi også sige ja til, selv om jeg i alt fald personlig ikke er meget for disse almindelige lovgivninger om demokrati. Demokrati kan man nu engang ikke lovgive om. Demokrati er en livsform, en livsholdning, og hvor det ikke fremvokser ud af en livsholdning, får man sådan set aldrig sandt